

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Jõustumise kp:
Avaldamismärge:

Riigikogu
välisleping
algtekst
27.01.1996
RT II 1995, 10, 53

Ülemaailmse kultuuri- ja looduspärandi kaitse konventsioon

Vastu võetud 15.11.1972

(õ) 6.01.2009 14:15

[Konventsiooni ratifitseerimise seadus](#)

[Välisministeeriumi teadaanne välislepingu jõustumise kohta](#)

Mitteametlik tõlge

Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Hariduse, Teaduse ja Kultuuri Organisatsiooni (UNESCO) peakonferents, kogunenud Pariisi oma XVII istungjärgule 17. oktoobrist kuni 21. novembrini 1972. a.,

nentides, et kultuuri- ja looduspärandit ähvardab üha rohkem hävimine, mis ei ole tingitud ainuüksi traditsioonilistest kahjustumise põhjustest, vaid ka ühiskonna ja majanduselu evolutsioonist, mis süvendab neid veel ohtlikemate kahjustavate ja hävitavate ilmingutega,

võttes arvesse, et kultuuri- ja looduspärandi mis tahes objektide kahjustumine või hävimine tähendab maailma rahvaste ühisvara hukutavat vaesestumist,

võttes arvesse, et selle pärandi kaitse rahvuslikul tasemel on tihti ebapiisav suurte kulutuste tõttu, mida see nõuab, ning selle maa majanduslike, teaduslike ja tehniliste ressursside puudulikkuse tõttu, kelle territooriumil asub kaitstav väärtus,

pidades silmas, et UNESCO põhikiri näeb ette progressi ja teadmiste leviku toetamist, kindlustades inimkonna üldise pärandi konserveerimist ja kaitset, aga samuti soovitades huvitatud rahvastele vastavaid rahvusvahelisi konventsioone,

arvestades, et olemasolevad rahvusvahelised konventsioonid, soovitused ja resolutsioonid kultuuri- ja loodusväärtuste kasuks kinnitavad seda tähtsust, mida kujutab endast kõigile maailma rahvastele unikaalsete ja korvamatu väärtuste säilimine olenemata sellest, missugusele rahvale nad kuuluvad,

võttes arvesse, et mõned kultuuri- ja looduspärandi väärtused pakuvad erakordset huvi ning neid tuleb seepärast alles hoida kui osa kogu inimkonna ülemaailmsest pärandist,

võttes arvesse, et seoses neid ähvardavate uute ohtude ulatuse ja tõsidusega peab kogu rahvusvaheline ühendus osa võtma loodus- ja kultuuripärandi kaitsest, pakkudes kollektiivset abi, mis, asendamata selle huvitatud riigi tegevust, kelle territooriumil väärtus asub, täiendab seda tegevust efektiivselt,

võttes arvesse, et sellel eesmärgil on tarvis vastu võtta uued sätted konventsiooni vormis, mis kehtestab väljapaistva üldise tähtsusega objektide kollektiivse kaitse efektiivse süsteemi, mis on organiseeritud püsival alusel vastavuses tänapäeva teaduslikele meetoditele,

otsustanud oma XVI istungjärgul, et see küsimus on rahvusvahelise konventsiooni objekt,

võttis 16. novembril 1972. aastal vastu käesoleva konventsiooni.

I. KULTUURI- JA LOODUSPÄRANDI MÄÄRATLUS

Artikkel 1

Käesolevas konventsioonis mõistetakse kultuuripärandi all:

mälestisi: arhitektuuri-, monumentaalskulptuuri ja maalikunsti teoseid, arheoloogilist laadi elemente või struktuure, raidkirju, koobaselamuid ja elementide grupe, millel on väljapaistev üldine väärtus ajaloo, kunsti või teaduse seisukohast;

ansambleid: isoleeritud või ühendatud ehitiste grupe, mille arhitektuur, terviklikkus või seos maastikuga omab väljapaistvat üldist väärtust ajaloo, kunsti või teaduse seisukohast;

vaatamisväärsed paikkondi: inimkäte loomingu või inimese ja looduse ühisloomingu, samuti alasid, kaasa arvatud arheoloogilised vaatamisväärsused, millel on väljapaistev üldine väärtus ajaloo, esteetika, etnoloogia või antropoloogia seisukohast.

Artikkel 2

Käesolevas konventsioonis mõistetakse looduspärandi all:

looduslikke mälestisi, mis koosnevad füüsilistest ja bioloogilistest moodustistest või nende moodustiste gruppidest, millel on väljapaistev üldine väärtus esteetika või teaduse seisukohast;

geoloogilisi ja füsiograafilisi moodustisi ja täpselt piiritletud alasid, mis kujutavad endast ohustatud looma- ja taimeliikide areaale, millel on väljapaistev üldine väärtus teaduse või konserveerimise seisukohast;

looduslikke vaatamisväärsusi või rangelt piiritletud looduslikke alasid, millel on väljapaistev üldine väärtus teaduse, konserveerimise või loodusliku ilu seisukohast.

Artikkel 3

Iga käesoleva konventsiooni osalisriik peab määratlema ja piiritlema ülaltoodud 1. ja 2. artiklis nimetatud kultuuri- ja loodusväärtused, mis asuvad tema territooriumil.

II. KULTUURI- JA LOODUSPÄRANDI RAHVUSLIK JA RAHVUSVAHELINE KAITSE

Artikkel 4

Iga käesoleva konventsiooni osaline riik tunnustab, et kohustus kindlustada tema territooriumil asuva 1. ja 2. artiklis nimetatud kultuuri- ja looduspärandi väljaselgitamine, kaitse, säilitamine, populariseerimine ja edasiandmine tulevastele põlvetele lasub eelkõige temal. Sel eesmärgil tegutsedes püüab ta maksimaalselt kasutada oma ressursse, rakendades vajaduse korral ka rahvusvahelist abi ja koostööd, muu hulgas rahanduse, kunsti, teaduse ja tehnika vallas.

Artikkel 5

Et tagada oma territooriumil asuva kultuuri- ja looduspärandi võimalikult efektiivne kaitse ja konserveerimine ning võimalikult aktiivne populariseerimine igale maale iseloomulikes tingimustes, püüavad käesoleva konventsiooni osalisriigid võimalust mööda:

- a) teostada üldist poliitikat, mille eesmärk on anda kultuuri- ja looduspärandile teatavaid funktsioone ühiskondlikus elus, ja lülitada selle pärandi kaitse üldise planeerimise programmidesse;
- b) asutada, kui neid veel ei ole, oma territooriumil üks või mitu kultuuri- ja looduspärandi kaitse, säilitamise ja populariseerimise talitust, kellel on nendele pandud ülesannete täitmiseks vajalik personal ja vahendid;
- c) arendada teaduslikke ja tehnilisi käsitusi ja uurimisi ning täiustada töömeetodeid, mis võimaldavad riigil kõrvaldada tema kultuuri- ja looduspärandit ähvardavad ohud;
- d) rakendada vastavaid juriidilisi, teaduslikke, tehnilisi, administratiivseid ja finantsabinõusid selle pärandi väljaselgitamiseks, kaitseks, säilitamiseks, populariseerimiseks ja taastamiseks; ja
- e) kaasa aidata rahvuslike või regionaalsete kaadriettevalmistamiskeskuste loomisele või arendamisele kultuuri- ja looduspärandi kaitse, säilitamise ja populariseerimise alal, samuti stimuleerida teaduslikke uurimistöid selles valdkonnas.

Artikkel 6

1. Austades täielikult nende riikide suveräänsust, kelle territooriumil asub 1. ja 2. artiklis määratletud kultuuri- ja looduspärand, ja kitsendamata õigusi, mis on rahvusliku seadusandlusega ette nähtud osutatud pärandi suhtes, tunnustavad käesoleva konventsiooni osalised riigid, et see on üldine pärand, mille kaitse on kogu rahvusvahelise ühenduse kohus.

2. Seepärast kohustuvad konventsiooni osalisriigid kooskõlas käesoleva konventsiooni sätetega osutama kaasabi 11. artikli 2. ja 4. lõikes nimetatud kultuuri- ja looduspärandi väljaselgitamisel, kaitse, säilitamisel ja populariseerimisel, kui seda paluvad riigid, kelle territooriumil see asub.

3. Iga käesoleva konventsiooni osalisriik kohustub hoiduma mis tahes ettekuulutatud tegudest, mis võiksid otseselt või kaudselt tekitada kahju 1. ja 2. artiklis nimetatud kultuuri- ja looduspärandile, mis asub teiste käesoleva konventsiooni osaliste riikide territooriumil.

Artikkel 7

Käesolevas konventsioonis mõeldakse ülemaailmse kultuuri- ja looduspärandi rahvusvahelise kaitse all rahvusvahelise koostöö ja abi süsteemi loomist konventsiooni osalisriikidele abi andmiseks selle pärandi säilitamiseks ja väljaselgitamiseks tehtavates pingutustes.

III. ÜLEMAAILMSE KULTUURI- JA LOODUSPÄRANDI KAITSE VALITSUSTEVAHELINE KOMITEE

Artikkel 8

1. UNESCO juurde asutatakse valitsustevaheline komitee üldise väljapaistva tähtsusega kultuuri- ja looduspärandi kaitseks – ülemaailmse pärandi komitee. Komitee koosneb viieteistkümnest konventsiooni osalisriigist, kelle valivad UNESCO peakonverentsi järjekordsete istungjärkude ajal peassambleele kogunenud konventsiooniosalised riigid. Komitee koosseisu kuuluvate riikide arvu suurendatakse 21-ni alates peakonverentsi korralisest istungjärgust, mis toimub pärast käesoleva konventsiooni jõustumist vähemalt 40 riigi suhtes.

2. Komitee liikmete valimine peab tagama maailma eri piirkondade ja kultuuride õiglase esindatuse.

3. Komitee istungitest võivad nõuandva hääleõigusega osa võtta esindajad Rahvusvahelisest Kultuuriväärtuste Säilitamise ja Restaureerimise Uurimiskeskusest (Rooma keskus), Rahvusvahelisest Mälestiste ja Mälestisalade Kaitse Nõukogust (ICOMOS) ning Rahvusvahelisest Looduse ja Loodusvarade Kaitse Ühingust (IUCN), igatühist üks esindaja, kellega võivad UNESCO peakonverentsi järjekordsete istungjärkude ajal peassambleele kogunenud konventsiooniosaliste riikide palvel ühineda esindajad teistest valitsustevahelistest või valitsuvälistest organisatsioonidest, kes on seadnud endale analoogilised eesmärgid.

Artikkel 9

1. Ülemaailmse pärandi komitee liikmesriigid teostavad oma volitusi peakonverentsi neid valinud korralise istungjärgu lõpust kuni kolmanda järgneva korralise istungjärgu lõpuni.

2. Esimeste valimiste ajal määratud liikmete ühe kolmandiku volitused lõpevad neid valinud peakonverentsi istungjärgule järgneva korralise istungjärgu lõpul, samal ajal määratud liikmete teise kolmandiku volitused lõpevad neid valinud peakonverentsi istungjärgust arvates ülejäärmise korralise istungjärgu lõpul. Kõnealused komitee liikmed määrab UNESCO peakonverentsi eesistuja looisimise teel pärast esimesi valimisi.

3. Komitee liikmesriigid valivad oma esindajateks kultuuri- või looduspärandi valdkonnas kompetentsed isikud.

Artikkel 10

1. Ülemaailmse pärandi komitee kehtestab oma protseduurireeglid.

2. Komitee võib ükskõik millisel ajal kutsuda oma istungitele ühiskondlikke või eraorganisatsioone, aga samuti üksikisikuid konsultatsioonideks konkreetsetes küsimustes.

3. Komitee võib moodustada konsultatiivorganeid, mida ta peab oma ülesannete täitmiseks tarvilikuks.

Artikkel 11

1. Iga käesoleva konventsiooni osalisriik esitab võimalust mööda ülemaailmse pärandi komiteele tema territooriumil asuva kultuuri- ja looduspärandi väärtuste loetelu, mis võidakse arvata käesoleva artikli 2. lõikes ettenähtud nimistusse. See nimistu, mida ei tohi pidada ammendavaks, peab sisaldama dokumentatsiooni antud väärtuste asukoha ja nende huvitavuse kohta.

2. Riikide poolt kooskõlas 1. lõikega esitatud loetelude põhjal koostab, uuendab ja publitseerib komitee «Ülemaailmse pärandi nimestiku» käesoleva konventsiooni 1. ja 2. artiklis määratletud kultuuri- ja looduspärandi väärtustest, millel tema arvates on väljapaistev üldine väärtus tema poolt kehtestatud kriteeriumide alusel. Uuendatud nimestik saadetakse laiali vähemalt kord kahe aasta jooksul.

3. Väärtused arvatakse ülemaailmse pärandi nimestikku ainult huvitatud riigi nõusolekul. Niisugusel territooriumil asuva väärtuse nimestikku võtmine, mille suveräniteet või jurisdiktsioon on mitme riigi poolt vaidlustatud, ei kahjusta mingil moel vaidlevate poolte õigusi.

4. Komitee koostab, uuendab ja publitseerib, kui asjaolud nõuavad, «Ohustatud ülemaailmse pärandi nimestiku» nendest ülemaailmse pärandi nimestikku kantud väärtustest, mille päästmine nõuab olulisi pingutusi ja mille tarvis käesoleva konventsiooni raames on palutud abi. Selles nimestikus näidatakse ära operatsioonide ligikaudne maksumus. Nimestikku võidakse arvata ainult niisugused kultuuri- ja looduspärandi väärtused, mida ähvardavad tõsised ja konkreetset ohud, näiteks kadumisoht progresseeruva hävinemise tagajärjel,

suurte ühiskondlike või eratööde teostamise projektid, linnade ja turismi kiire areng, purunemine seoses otstarbe või maa omandiõiguse muutumisega, tõsised kahjustused väljaselgitamata põhjusel, hüljatus mingitel põhjustel, loodusõnnetused ja katastroofid, relvakonfliktide oht, suured tulekahjud, maavärinad, maalihked, vulkaanipursked, veetaseme muutused, üleujutused, tulvaveed. Erakorraliste asjaolude puhul võib komitee mis tahes ajal arvata ohustatud ülemaailmse pärandi nimestikku uue väärtuse ja koheselt sellest teatada.

5. Komitee määrab kindlaks kriteeriumid, mille põhjal kultuuri- või looduspärandi väärtus võidakse arvata ühte käesoleva artikli 2. ja 4. lõikes nimetatud nimestikest.

6. Enne seda, kui langetatakse lõplik otsus väärtuse mitteamist ühte kahest käesoleva artikli 2. ja 4. lõikes osutatud nimestikust, konsulteerib komitee osalisriigiga, kelle territooriumil asub ülalmainitud kultuuri- või looduspärandi objekt.

7. Kokkuleppel huvitatud riikidega koordineerib ja stimuleerib komitee analüüside ja uurimiste teostamist, mis on vajalikud käesoleva artikli 2. ja 4. lõikes osutatud nimestike koostamiseks.

Artikkel 12

See fakt, et mingi kultuuri- või looduspärandi väärtus ei ole arvatud ühte kahest 11. artikli 2. ja 4. lõikes mainitud nimestikust, ei tähenda mingil moel, et sellel objektil ei ole väljapaistvat üldist väärtust mingis muus suhtes peale nendes nimestikesse arvamise.

Artikkel 13

1. Ülemaailmse pärandi komitee võtab vastu ja analüüsib rahvusvahelise abi osutamise avaldusi, mis käesoleva konventsiooni osalisriigid on formuleerinud nende territooriumil asuvate kultuuri- ja looduspärandi väärtuste suhtes, mis on arvatud või mida võidakse arvata 11. artikli 2. ja 4. lõikes osutatud nimestikesse. Niisuguste avalduste eesmärk võib olla nende väärtuste kaitse, säilitamine, populariseerimine või taastamine.

2. Kooskõlas käesoleva artikli 1. lõikega võivad rahvusvahelise abi avaldused puudutada ka kultuuri- ja looduspärandi väljaselgitamist, juhul kui esialgsed uurimised kinnitavad, et edasised nõumised on õigustatud.

3. Komitee teeb otsuse taotluste kohta, määrab vajaduse korral oma abi iseloomu ja ulatuse ning volitab oma nimel sõlmima tarvilikke kokkuleppeid huvitatud valitsustega.

4. Komitee kehtestab oma ettevõtmiste järjekorra. Seda tehes arvestab komitee kaitsealuste väärtuste tähtsust ülemaailmsele kultuuri- ja looduspärandile, vajadust tagada looduse ning maailma rahvaste geeniuse ja ajaloo kõige silmapaistvamate väärtuste rahvusvaheline kaitse, kavandatavate tööde kiireloomulisust, nende riikide ressursse, kelle territooriumil need väärtused paiknevad, ja seda, millises ulatuses suudaksid nad ise oma vahenditega tagada nende väärtuste püsimise.

5. Komitee koostab, uuendab ja levitab nende väärtuste nimestikku, millele antakse rahvusvahelist abi.

6. Komitee võtab vastu otsuse käesoleva konventsiooni 13. artikli kohaselt loodud fondi vahendite kasutamise kohta. Ta otsib teid nende vahendite täiendamiseks ja rakendab seoses sellega kõiki tarvilikke abinõusid.

7. Komitee teeb koostööd rahvusvaheliste ja rahvuslike valitsus- ja valitsusväliste organisatsioonidega, kes järgivad käesoleva konventsiooni eesmärkidega analoogilisi eesmärke. Oma programmide ja projektide täitmiseks võib komitee muuhulgas saada abi Rahvusvaheliselt Kultuuriväärtuste Säilitamise ja Restaureerimise Uurimiskeskuselt (Rooma keskus), Rahvusvaheliselt Mälestiste ja Mälestisalade Kaitse Nõukogult (ICOMOS) ning Rahvusvaheliselt Looduse ja Loodusvarade Kaitse Ühingu (IUCN), aga samuti riiklikelt ja eraorganitelt ja üksikisikutelt.

8. Komitee otsused võetakse vastu kohalviibivate ja hääletamisel osalevate liikmete kahe kolmandiku häälteenamusega. Kvoorum moodustab komitee liikmete enamus.

Artikkel 14

1. Ülemaailmse pärandi komiteed abistab UNESCO peadirektori määratud sekretariaat.

2. UNESCO peadirektor, kasutades maksimaalselt Rahvusvahelise Kultuuriväärtuste Säilitamise ja Restaureerimise Uurimiskeskuse (Rooma keskus), Rahvusvahelise Mälestiste ja Mälestisalade Kaitse Nõukogu (ICOMOS) ning Rahvusvahelise Looduse ja Loodusvarade Kaitse Ühingu (IUCN) teeneid nende kompetentsi kuuluvates valdkondades ja vastavalt nende võimalustele, koostab komitee dokumentatsiooni, istungite päevakorra ja kindlustab tema otsuste täitmise.

IV. ÜLEMAAILMSE KULTUURI- JA LOODUSPÄRANDI KAITSE FOND

Artikkel 15

1. Käesolevaga asutatakse väljapaistva üldise väärtusega ülemaailmse kultuuri- ja looduspärandi kaitse fond, mida nimetatakse Ülemaailmse pärandi fondiks.

2. Kooskõlas UNESCO finantspõhimääruse vastavate artiklitega on see sihtfond.

3. Fondi vahendid koosnevad:

a) käesoleva konventsiooni osalisriikide kohustuslikest ja vabatahtlikest sissemaksudest;

b) annetustest, kingitustest või pärandustest, mida võivad teha:

(i) teised riigid;

(ii) UNESCO süsteemi organisatsioonid, sealhulgas Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Arenguprogramm ja teised valitsustevahelised organisatsioonid;

(iii) riiklikud või eraorganid või üksikisikud;

c) fondi poolt antud laenude protsentidest;

d) fondi kasuks organiseeritud korjandustest ja üritustest laekunud summadest;

e) mis tahes muudest ressurssidest, mis on lubatud fondi eeskirjadega, mis on välja töötatud Ülemaailmse pärandi komitee.

4. Fondile laekunud summasid ja komiteele muus vormis võimaldatud abi võib kasutada ainult komitee poolt määratud eesmärkidel. Komitee võib vastu võtta sissemaksu, mis on ette nähtud ainult teatava programmi või konkreetse projekti tarvis tingimusel, et komitee võtab vastu otsuse selle programmi või projekti täitmiseks. Sissemaksude tegemisega fondi ei kaasne mingisuguseid poliitilisi tingimusi.

Artikkel 16

1. Kahjustamata mingisuguseid täiendavaid vabatahtlike sissemaksu, kohustuvad käesoleva konventsiooni osalisriigid maksuma regulaarselt kord kahe aasta jooksul Ülemaailmse pärandi fondi summa, mille suuruse, mis moodustab ühesuguse protsendi kõigile riikidele, määrab UNESCO peakonverentsi istungjärgule kogunenud konventsiooniosaliste riikide peassamblee. Selle otsuse vastuvõtmine peassambleel nõuab nende kohaolevate ja hääletavate osalisriikide hääleteenamust, kes ei ole teinud käesoleva artikli 2. lõikes ettenähtud avaldust. Mitte mingil juhul ei tohi konventsiooni osalisriikide kohustuslik sissemaks ületada 1% nende osamaksust UNESCO korralisse eelarvesse.

2. Nagu nähakse ette käesoleva konventsiooni 31. või 32. artiklis, võib iga riik teha oma ratifitseerimis-, vastuvõtu- või ühinemisdokumentide hoiule andmise momendil avalduse, et ta ei ole seotud käesoleva artikli 1. lõike sätetega.

3. Konventsiooniosaline riik, kes on teinud käesoleva artikli 2. lõikes osutatud avalduse, võib selle millal tahes tagasi võtta, informeerides UNESCO peadirektorit. Ent avalduse tagasivõtmine hakkab selle riigi kohustuslikku maksu mõjutama alles alates osalisriikide järjekordse peassamblee algusest.

4. Selleks, et komitee saaks efektiivselt planeerida oma tegevust, peavad käesoleva artikli 2. lõikes osutatud avalduse teinud osalisriikide sissemaksud laekuma regulaarselt vähemalt kord kahe aasta tagant ega tohi olla väiksemad maksudest, mida nad peaksid maksuma siis, kui nad oleksid seotud käesoleva artikli 1. lõike sätetega.

5. Mis tahes konventsiooniosalist riiki, kellel on oma kohustuste osas või vabatahtlike maksude osas võlgnevus jooksva aasta ja sellele vahetult eelnenud kalendriaasta eest, ei või valida Ülemaailmse pärandi fondi komiteesse; seda sätet ei rakendata esimeste valimiste käigus.

Niisuguse riigi volitused komitee liikmena lõpevad käesoleva konventsiooni 8. artikli 1. lõikes nimetatud valimiste ajal.

Artikkel 17

Käesoleva konventsiooni osalised riigid aitavad kaasa riiklike, ühiskondlike või erafondide või assotsiatsioonide loomisele, mille eesmärk on stimuleerida annetusi kultuuri- ja looduspärandi kaitseks vastavalt käesoleva konventsiooni 1. ja 2. artikli sätetele.

Artikkel 18

Käesoleva konventsiooni osalised riigid osutavad abi UNESCO egiidi all korraldatavatele rahvusvahelistele kampaniatele Ülemaailmse pärandi fondile vahendite kogumiseks. Osalisriigid soodustavad nendeks eesmärkideks mõeldud vahendite korjandusi, mida organiseerivad 15. artikli 3. lõikes nimetatud organisatsioonid.

V. RAHVUSVAHELISE ABI ANDMISE TINGIMUSED JA VORMID

Artikkel 19

Mis tahes käesoleva konventsiooni osalisriik võib pöörduda palvega anda talle rahvusvahelist abi nende kultuuri- või looduspärandi väärtuste heaks, mis on väljapaistva üldise väärtusega ja asuvad tema territooriumil. Ta peab koos avaldusega esitama 21. artiklis ettenähtud informatsiooni ja dokumentatsiooni, mis on tema käsutuses ja mis on tarvilikud komiteele otsuse langetamiseks.

Artikkel 20

Rahvusvahelist abi kooskõlas käesoleva konventsiooni 13. artikli 2. lõikega, 22. artikli punktiga c ja 23. artikliga võib anda ainult kultuuri- ja looduspärandi väärtuste tarvis, mida Ülemaailmse pärandi komitee on otsustanud või otsustab arvata ühte kahest 11. artikli 2 ja 4. lõikes osutatud nimestikust.

Artikkel 21

1. Ülemaailmse pärandi komitee määrab kindlaks talle saabuvate fondi rahvusvahelise abi andmise avalduste läbivaatamise protseduuri ja täpsustab ka palve sisu, kus peab olema määratud eeldatava operatsiooni laad, vajalike tööde maht, viimaste umbkaudne maksumus, kiireloomulisuse aste ja põhjused, miks abi palunud riik ei saa iseseisvalt teha kõiki tarvilikke kulutusi. Avaldused peavad võimaluse korral olema kinnitatud ekspertide otsusega.

2. Abipalved, mis on seotud katastroofide ja loodusõnnetustega, peab komitee tarvilike tööde eeldatava pakilisuse tõttu läbi vaatama esimeses järjekorras ja komiteel peab olema kasutada niisugusteks juhtumiteks ettenähtud reservfond.

3. Enne otsuse langetamist võib komitee korraldada uurimisi või konsultatsioone, mida ta tarvilikuks peab.

Artikkel 22

Ülemaailmse pärandi komitee poolt antav abi võib olla järgmistes vormides:

- a) nende kunstiliste, teaduslike ja tehniliste probleemide uurimine, mida seab käesoleva konventsiooni 11. artikli 2. ja 4. lõikes määratletud kultuuri- ja looduspärandi kaitse, säilitamine, taastamine ja populariseerimine;
- b) ekspertide, tehnikute ja kvalifitseeritud tööliste saatmine kinnitatud projekti rahuldava täitmise kindlustamiseks;
- c) igasuguse tasemega spetsialistide ettevalmistamine kultuuri- ja looduspärandi väljaselgitamise, kaitse, säilitamise, taastamise ja populariseerimise valdkonnas;
- d) seadmete andmine, mida huvitatud riigil ei ole või mida ta ei ole suuteline soetama;
- e) madala protsendiga või protsendita pikaajaliste laenude andmine;
- f) erandlikel ja spetsiaalselt motiveeritud juhtudel tagastamatute subsidiumide andmine.

Artikkel 23

Ülemaailmse pärandi komitee võib samuti anda rahvusvahelist abi kultuuri- ja looduspärandi väljaselgitamise, kaitse, säilitamise, taastamise ja populariseerimise valdkonnas kõigi tasemete spetsialistide ettevalmistamiseks rahvuslikele ja regionaalsetele keskustele.

Artikkel 24

Märkimisväärse abi osutamisele peavad eelnema hoolikad teaduslikud, majanduslikud ja tehnilised uuringud. Nendes uuringutes on tarvis rakendada kõige eesrindlikumaid kultuuri- ja looduspärandi kaitse, säilitamise, taastamise ja populariseerimise meetodeid ja silmas pidada käesoleva konventsiooni eesmärke. Uurimistöodes peab ka ära määrama viisid, mis võimaldaksid ratsionaalselt kasutada huvitatud riigi oma ressursse.

Artikkel 25

Põhimõtteliselt peab rahvusvaheline ühendus vajalikke töid finantseerima ainult osaliselt. Rahvusvahelist abi saava riigi finantsosa moodustab tunduva osa iga programmi või projekti tarvis tehtavatest eraldistest, välja arvatud juhtumid, mil tema ressursid seda ei võimalda.

Artikkel 26

Ülemaailmse pärandi komitee ja abi saav riik määravad omavahel sõlmitud kokkuleppes kindlaks tingimused, mille alusel peab realiseeritama kooskõlas käesoleva konventsiooniga antava rahvusvahelise abi objektiks olev programm või projekt. Rahvusvahelist abi saav riik peab kokkuleppes määratud tingimustel jätkama säilitamisele kuuluvate väärtuste kaitset, alalhoidmist ja populariseerimist.

VI. SELGITUSTÖÖPROGRAMMID

Artikkel 27

1. Käesoleva konventsiooni osalised riigid püüavad kõiki vastavaid vahendeid ja eriti selgitustöö- ja informatsiooniprogramme kasutades tugevdada oma rahvaste austust ja kiindumust konventsiooni 1. ja 2. artiklis määratletud kultuuri- ja looduspärandi vastu.

2. Nad kohustuvad informeerima üldsust laialdaselt seda pärandit ähvardavatest ohtudest, samuti abinõudest, mida rakendatakse käesoleva konventsiooni täitmiseks.

Artikkel 28

Käesoleva konventsiooni osalised riigid, kes saavad kooskõlas antud konventsiooniga rahvusvahelist abi, rakendavad abinõusid niisugust abi saanud pärandi tähtsuse tutvustamiseks ja osutatud abi olulisuse teavitamiseks.

VII. ARUANDED

Artikkel 29

1. Käesoleva konventsiooni osalisriigid teatavad aruannetes, mis nad esitavad UNESCO peakonverentsile viimase poolt kehtestatud tähtaegadel ja vormis, seadusandlikest ja reglementeerivatest sätetest ning muudest abinõudest, mida nad on rakendanud käesoleva konventsiooni täitmise eesmärgil, ning samuti kogemustest, mida nad selles valdkonnas on omandanud.

2. Need ettekanded tehakse teatavaks Ülemaailmse pärandi komiteele.

3. Komitee esitab igale järjekordsele UNESCO peakonverentsi istungjärgule ettekande oma tegevusest.

VII. LÕPPSÄTTED

Artikkel 30

Käesolev konventsioon on koostatud araabia, hispaania, inglise, prantsuse ja vene keeles, kusjuures kõigil viiel tekstil on võrdne jõud.

Artikkel 31

1. Käesolev konventsioon kuulub ratifitseerimisele või vastuvõtmisele UNESCO liikmesriikide poolt nende konstitutsioonidega ettenähtud korras.

2. Ratifitseerimiskirjad või vastuvõtmise aktid antakse hoiule UNESCO peadirektorile.

Artikkel 32

1. Käesoleva konventsiooniga võib ühineda mis tahes riik, kes ei ole UNESCO liige, kui ta saab organisatsiooni peakonverentsilt kutse sellega ühineda.

2. Ühinemine toimub ühinemisakti hoiule andmise teel UNESCO peadirektori kätte.

Artikkel 33

Käesolev konventsioon jõustub kolme kuu möödudes kahekümnenda ratifitseerimiskirja või vastuvõtmis- või ühinemisakti hoiule andmisest, kuid ainult nendele riikidele, kes on andnud oma ratifitseerimiskirjad või vastuvõtmis- või ühinemisaktid hoiule osutatud päeval või enne seda. Mis tahes muu riigi suhtes jõustub konventsioon kolme kuu möödumisel päevast, mil ta annab hoiule oma ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või ühinemisdokumendi.

Artikkel 34

Käesoleva konventsiooni osaliste föderatiivse korraldusega riikide suhtes kehtivad järgmised sätted:

a) selles osas, mis puudutab käesoleva konventsiooni sätteid, mille täitmine on föderaal- või keskvõimu seadusandliku tegevuse objekt, on föderaal- ja keskvõimu kohustused samad, mis nendel osalisriikidel, kes ei ole föderatiivsed riigid;

b) selles osas, mis puudutab käesoleva konventsiooni sätteid, mille täitmine on iga osariigi, maa, provintsi, kantoni, kes vastavuses föderaalüsteemile ei ole kohustatud vastu võtma seadusandlikke abinõusid,

seadusandliku tegevuse objekt, teeb föderaalvalitsus osutatud sätted teatavaks osariikide, maade, provintside ja kantonite pädevatele võimudele nende vastuvõtmise eesmärgil.

Artikkel 35

1. Iga käesoleva konventsiooni osalisriik võib konventsiooni denonsseerida.
2. Denonsseerimine notifitseeritakse kirjaliku aktiga, mis antakse UNESCO peadirektorile.
3. Denonsseerimine jõustub kaksteistkümneme kuu möödumisel denonsseerimisakti saamisest. See ei muuda kuni denonsseerimise jõustumiseni mingil määral kõnealuse riigi finantskohustusi.

Artikkel 36

UNESCO peadirektor teatab organisatsiooni liikmesriikidele, 32. artiklis mainitud riikidele, kes ei ole organisatsiooni liikmed, aga samuti Ühinenud Rahvaste Organisatsioonile kõigi 31. ja 32. artiklis mainitud ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või ühinemisdokumentide hoivuleandmisest, samuti 35. artiklis mainitud denonsseerimistest.

Artikkel 37

1. Käesolevat konventsiooni võib UNESCO peakonverents revideerida. Iga säärane otsus on siduv ainult neile riikidele, kes saavad revideeritud konventsiooni osalisriikideks.
2. Juhul kui peakonverents võtab käesoleva konventsiooni täieliku või osalise revideerimise tulemusel vastu uue konventsiooni ja kui uues konventsioonis ei sisaldu teisi eeskirju, suletakse käesolev konventsioon ratifitseerimisteks, vastuvõtmiseks või ühinemiseks alates revideeritud teksti sisaldava uue konventsiooni jõustumise päevast.

Artikkel 38

Kooskõlas Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirja 102. artikliga registreeritakse käesolev konventsioon Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Hariduse, Teaduse ja Kultuuri Organisatsiooni peadirektori palvel Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Sekretariaadis.

Vastu võetud Pariisis 23. novembril 1972. a. kahes autentses eksemplaris, millele on alla kirjutanud XVII istungjärgu eesistuja ja UNESCO peadirektor ning mille kinnitatud koopiad edastatakse kõigile 31. ja 32. artiklis mainitud riikidele ning Ühinenud Rahvaste Organisatsioonile.

CONVENTION FOR THE PROTECTION OF THE WORLD CULTURAL AND NATURAL HERITAGE

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization meeting in Paris from 17 October to 21 November 1972, at its seventeenth session,

Noting that the cultural heritage and the natural heritage are increasingly threatened with destruction not only by the traditional causes of decay, but also by changing social and economic conditions which aggravate the situation with even more formidable phenomena of damage or destruction,

Considering that deterioration or disappearance of any item of the cultural or natural heritage constitutes a harmful impoverishment of the heritage of all nations of the world,

Considering that protection of this heritage at the national level often remains incomplete because of the scale of the resources which it requires and of the insufficient economic, scientific and technical resources of the country where the property to be protected is situated,

Recalling that the Constitution of the Organization provides that it will maintain, increase and diffuse knowledge, by assuring the conservation and protection of the world's heritage, and recommending to the nations concerned the necessary international conventions,

Considering that the existing international conventions, recommendations and resolutions concerning cultural and natural property demonstrate the importance, for all the peoples of the world, of safeguarding this unique and irreplaceable property, to whatever people it may belong,

Considering that parts of the cultural or natural heritage are of outstanding interest and therefore need to be preserved as part of the world heritage of mankind as a whole,

Considering that, in view of the magnitude and gravity of the new dangers threatening them, it is incumbent on the international community as a whole to participate in the protection of the cultural and natural assistance

which, although not taking the place of action by the State concerned, will serve as an effective complement thereto,

Considering that it is essential for this purpose to adopt new provisions in the form of a convention establishing an effective system of collective protection of the cultural and natural heritage of outstanding universal value, organized on a permanent basis and in accordance with modern scientific methods,

Having decided, at its sixteenth session, that this question should be made the subject of an international convention,

Adopts this sixteenth day of November 1972 this Convention.

I. DEFINITIONS OF THE CULTURAL AND THE NATURAL HERITAGE

Article 1

For the purposes of this Convention, the following shall be considered as “cultural heritage”:

monuments: architectural works, works of monumental sculpture and painting, elements of structures of an archaeological nature, inscriptions, cave dwellings and combinations of features, which are of outstanding universal value from the point of view of history, art or science;

groups of buildings: groups of separate or connected buildings which, because of their architecture, their homogeneity or their place in the landscape, are of outstanding universal value from the point of view of history, art or science;

sites: works of man or the combined works of nature and of man, and areas including archaeological sites which are of outstanding universal value from the historical, aesthetic, ethnological or anthropological points of view.

Article 2

For the purposes of this Convention, the following shall be considered as “natural heritage”:

natural features consisting of physical and biological formations or groups of such formations, which are of outstanding universal value from the aesthetic or scientific point of view;

geological and physiographical formations and precisely delineated areas which constitute the habitat of threatened species of animals and plants of outstanding universal value from the point of view of science or conservation;

natural sites or precisely delineated natural areas of outstanding universal value from the point of view of science, conservation or natural beauty.

Article 3

It is for each State Party to this Convention to identify and delineate the different properties situated on its territory mentioned in Articles 1 and 2 above.

II. NATIONAL PROTECTION AND INTERNATIONAL PROTECTION OF THE CULTURAL AND NATURAL HERITAGE

Article 4

Each State Party to this Convention recognizes that the duty of ensuring the identification, protection, conservation, presentation and transmission to future generations of the cultural and natural heritage referred to in Articles 1 and 2 and situated on its territory belongs primarily to that State. It will do all it can to this end, to the utmost of its own resources and, where appropriate, with any international assistance and co-operation, in particular, financial, artistic, scientific and technical, which it may be able to obtain.

Article 5

To ensure that effective and active measures are taken for the protection, conservation and presentation of the cultural and natural heritage situated on its territory, each State Party to this Convention shall endeavour, in so far as possible, and as appropriate for each country:

(a) to adopt a general policy which aims to give the cultural and natural heritage a function in the life of the community and to integrate the protection of that heritage into comprehensive planning programmes;

(b) to set up within its territories, where such services do not exist, one or more services for the protection, conservation and presentation of the cultural and natural heritage with an appropriate staff and possessing the means to discharge their functions;

(c) to develop scientific and technical studies and research and to work out such operating methods as will make the State capable of counteracting the dangers that threaten its cultural or natural heritage;
(d) to take the appropriate legal, scientific, technical, administrative and financial measures necessary for the identification, protection, conservation, presentation and rehabilitation of this heritage; and
(e) to foster the establishment or development of national or regional centres for training in the protection, conservation and presentation of the cultural and natural heritage and to encourage scientific research in this field.

Article 6

1. Whilst fully respecting the sovereignty of the States on whose territory the cultural and natural heritage mentioned in Articles 1 and 2 is situated and without prejudice to property rights provided by national legislation, the States Parties to this Convention recognize that such heritage constitutes a world heritage for whose protection it is the duty of the international community as a whole to co-operate.
2. The States Parties undertake in accordance with the provisions of this Convention, to give their help in the identification, protection, conservation and preservation of the cultural and natural heritage referred to in paragraphs 2 and 4 of Article 11 if the States on whose territory it is situated so request.
3. Each State Party to this Convention undertakes not to take any deliberate measures which might damage directly or indirectly the cultural and natural heritage referred to in Articles 1 and 2 situated on the territory of other States Parties to this Convention.

Article 7

For the purpose of this Convention, international protection of the world cultural and natural heritage shall be understood to and assistance designed to support States Parties to the Convention in their efforts to conserve and identify that heritage.

III. INTERGOVERNMENTAL COMMITTEE FOR THE PROTECTION OF THE WORLD CULTURAL AND NATURAL HERITAGE

Article 8

1. An Intergovernmental Committee for the Protection of the Cultural and Natural Heritage of Outstanding Universal Value, called "the World Heritage Committee", is hereby established within the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. It shall be composed of 15 States Parties to the Convention, elected by States Parties to the Convention meeting in general assembly during the ordinary session of the General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. The number of States members of the Committee shall be increased to 21 as from the date of the ordinary session of the General Conference following the entry into force of this Convention for at least 40 States.
2. Election of members of the Committee shall ensure an equitable representation of the different regions and cultures of the world.
3. A representative of the International Centre for the Study of the Preservation and Restoration of Cultural Property (Rome Centre), a representative of the International Council of Monuments and Sites (ICOMOS), and a representative of the International Union for Conservation of Nature and Natural Resources (IUCN), to whom may be added, at the request of States Parties to the Convention meeting in general assembly during the ordinary session of the General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, representatives of other intergovernmental or non-governmental organizations with similar objectives, may attend the meetings of the Committee in an advisory capacity.

Article 9

1. The term of office of States members of the World Heritage Committee shall extend from the end of the ordinary session of the General Conference during which they are elected until the end of its third subsequent ordinary session.
2. The term of office of one-third of the members designated at the time of the first election shall, however, cease at the end of the first ordinary session of the General Conference following that at which they were elected; and the term of office of a further third of the members designated at the same time shall cease at the end of the second ordinary session of the General Conference following that at which they were elected. The names of these members shall be chosen by lot by the President of the General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization after the first election.
3. States members of the Committee shall choose as their representatives persons qualified in the field of the cultural or natural heritage.

Article 10

1. The World Heritage Committee shall adopt its Rules of Procedure.
2. The Committee may at any time invite public or private organizations or individuals to participate in its meetings for consultations on particular problems.
3. The Committee may create such consultative bodies as it deems necessary for the performance of its functions.

Article 11

1. Every State Party to this Convention shall, in so far as possible, submit to the World Heritage Committee an inventory of property performing part of the cultural and natural heritage, situated in its territory and suitable for inclusion in the list provided for in paragraph 2 of this Article. The inventory, which shall not be considered exhaustive, shall include documentation about the location of the property in question and its significance.
2. On the basis of the inventories submitted by States in accordance with paragraph 1, the Committee shall establish, keep up to date and publish, under the title of "World Heritage List", a list of properties forming part of the cultural heritage and natural heritage, as defined in Articles 1 and 2 of this Convention, which it considers as having outstanding universal value in terms of such criteria as it shall have established. An updated list shall be distributed at least every two years.
3. The inclusion of a property in the World Heritage List requires the consent of the State concerned. The inclusion of a property situated in a territory, sovereignty or jurisdiction over which is claimed by more than one State shall in no way prejudice the rights of the parties to the dispute.
4. The Committee shall establish, keep up to date and publish, whenever circumstances shall so require, under the title of "List of World Heritage in Danger", a list of the property appearing in the World Heritage List for the conservation of which major operations are necessary and for which assistance has been requested under this Convention. This list shall contain an estimate of the cost of such operations. The list may include only such property forming part of the cultural and natural heritage as is threatened by serious and specific danger, such as the threat of disappearance caused by accelerated deterioration, large-scale public or private projects or rapid urban or tourist development projects; destruction caused by changes in the use or ownership of the land; major alternations due to unknown causes; abandonment for any reason whatsoever; the outbreak or the threat of an armed conflict; calamities and cataclysms; eruptions; changes in water level, floods, and tidal waves. The committee may at any time, in case of urgent need, make a new entry in the List of World Heritage in Danger and publicize such entry immediately.
5. The Committee shall define the criteria on the basis of which a property belonging to the cultural or natural heritage may be included in either of the lists mentioned in paragraphs 2 and 4 of this article.
6. Before refusing a request for inclusion in one of the two lists mentioned in paragraphs 2 and 4 of this article, the Committee shall consult the State Party in whose territory the cultural or natural property in question is situated.
7. The Committee shall, with the agreement of the States concerned, co-ordinate and encourage the studies and research needed for the drawing up of the lists referred to in paragraphs 2 and 4 of this article.

Article 12

The fact that a property belonging to the cultural or natural heritage has not been included in either of the two lists mentioned in paragraphs 2 and 4 of Article 11 shall in no way be construed to mean that it does not have an outstanding universal value for purposes other than those resulting from inclusion in these lists.

Article 13

1. The World Heritage Committee shall receive and study requests for international assistance formulated by States Parties to this Convention with respect to property forming part of the cultural or natural heritage, situated in their territories, and included or potentially suitable for inclusion in the lists referred to in paragraphs 2 and 4 of Article 11. The purpose of such requests may be to secure the protection, conservation, presentation or rehabilitation of such property.
2. Requests for international assistance under paragraph 1 of this article may also be concerned with identification of cultural or natural property defined in Articles 1 and 2, when preliminary investigations have shown that further inquiries would be justified.
3. The Committee shall decide on the action to be taken with regard to these requests, determine where appropriate, the nature and extent of its assistance, and authorize the conclusion on its behalf, of the necessary arrangements with the government concerned.

4. The Committee shall determine an order of priorities for its operations. It shall in so doing bear in mind the respective importance for the world cultural and natural heritage of the property requiring protection, the need to give international assistance to the property most representative of a natural environment or of the genius and the history of the peoples of the world, the urgency of the work to be done, the resources available to the States on whose territory the threatened property is situated and in particular the extent to which they are able to safeguard such property by their own means.

5. The Committee shall draw up, keep up to date and publicize a list of property for which international assistance has been granted.

6. The Committee shall decide on the use of the resources of the Fund established under Article 15 of this convention. It shall seek ways of increasing these resources and shall take all useful steps to this end.

7. The Committee shall co-operate with international and national governmental and non-governmental organizations having objectives similar to those of this Convention. For the implementation of its programmes and projects, the Committee may call on such organizations, particularly the International Centre for the Study of the Preservation and Restoration of Cultural Property (the Rome Centre), the International Council of Monuments and Sites (ICOMOS) and the International Union for Conservation of Nature and Natural Resources (IUCN), as well as on public and private bodies and individuals.

8. Decisions of the Committee shall be taken by a majority of two-thirds of its members present and voting. A majority of the members of the Committee shall constitute a quorum.

Article 14

1. The World Heritage Committee shall be assisted by a Secretariat appointed by the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

2. The Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, utilizing to the fullest extent possible the services of the International Centre for the Study of the Preservation and the Restoration of Cultural Property (the Rome Centre), the International Council of Monuments and Sites (ICOMOS) and the International Union for Conservation of Nature and Natural Resources (IUCN) in their respective areas of competence and capability, shall prepare the Committee's documentation and the agenda of its meetings and shall have the responsibility for the implementation of its decisions.

IV. FUND FOR THE PROTECTION OF THE WORLD CULTURAL AND NATURAL HERITAGE

Article 15

1. A Fund for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of Outstanding Universal Value, called "the World Heritage Fund" is hereby established.

2. The Fund shall constitute a trust fund, in conformity with the provisions of the Financial Regulations of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organisation.

3. The resources of the Fund shall consist of:

(a) compulsory and voluntary contributions made by the States Parties to this Convention;

(b) contributions, gifts or bequests which may be made by:

(i) other States;

(ii) the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, other organizations of the United Nations system, particularly the United Nations Development Programme or other intergovernmental organizations;

(iii) public or private bodies or individuals;

(c) any interest due on the resources of the Fund;

(d) funds raised by collections and receipts from events organized for the benefit of the Fund; and

(e) all other resources authorized by the Fund's regulations, as drawn up by the World Heritage Committee.

4. Contributions to the Fund and other forms of assistance made available to the Committee may be used only for such purposes as the Committee shall define. The Committee may accept contributions to be used only for a certain programme or project, provided that the Committee shall have decided on the implementation of such programme or project. No political conditions may be attached to contributions made to the Fund.

Article 16

1. Without prejudice to any supplementary voluntary contribution, the States Parties to this Convention undertake to pay regularly, every two years, to the World Heritage Fund, contributions the amount of which, in the form of a uniform percentage applicable to all States, shall be determined by the General Assembly of States Parties to the Convention, meeting during the sessions of the General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. This decision of the General Assembly requires the majority of the States Parties present and voting, which have not made the declaration referred to in paragraph 2 of this

Article. In no case shall the compulsory contribution of States Parties to the Convention exceed 1% of the contribution to the Regular Budget of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

2. However, each State referred to in Article 31 or in Article 32 of this Convention may declare, at the time of the deposit of its instruments of ratification, acceptance or accession, that it shall not be bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.

3. A State Party to the Convention which has made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article may at any time withdraw the said declaration by notifying the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. However, the withdrawal of the declaration shall not take effect in regard to the compulsory contribution due by the State until the date of the subsequent General Assembly of States to the Convention.

4. In order that the Committee may be able to plan its operations effectively, the contributions of States Parties to this Convention which have made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article, shall be paid on a regular basis at least every two years, shall not be less than the contributions which they should have paid if they had been bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.

5. Any State Party to the Convention which is in arrears with the payment of its compulsory or voluntary contribution for the current year and the calendar year immediately preceding it shall not be eligible as a Member of the World Heritage Committee, although this provision shall not apply to the first election.

The terms of office of any such State which is already a member of the Committee shall terminate at the time of the elections provided for in Article 8, paragraph 1 of this Convention.

Article 17

The States Parties to this Convention shall consider or encourage the establishment of national, public and private foundations or associations whose purpose is to invite donations for the protection of the cultural and natural heritage as defined in Article 1 and 2 of this Convention.

Article 18

The States Parties to this Convention shall give their assistance to international fund-raising campaigns organized for the World Heritage Fund under the auspices of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. They shall facilitate collections made by the bodies mentioned in paragraph 3 of Article 15 for the purpose.

V. CONDITIONS AND ARRANGEMENTS FOR INTERNATIONAL ASSISTANCE

Article 19

Any State Party to this Convention may request international assistance for property forming part of the cultural or natural heritage of outstanding universal value situated within its territory. It shall submit with its request such information and documentation provided for in Article 21 as it has in its possession and as will enable the Committee to come to a decision.

Article 20

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 13, sub-paragraph (c) of Article 22 and Article 23, international assistance provided for by this Convention may be granted only to property forming part of the cultural and natural heritage which the World Heritage Committee has decided, or may decide, to enter in one of the lists mentioned in paragraphs 2 and 4 of Article 11.

Article 21

1. The World Heritage Committee shall define the procedure by which requests to it for international assistance shall be considered and shall specify content of the request, which should define the operation contemplated, the work that is necessary, the expected cost thereof, the degree of urgency and the reasons why the resources of the State requesting assistance do not allow it to meet all the expenses. Such requests must be supported by expert's reports whenever possible.

2. Requests based upon disasters or natural calamities should, by reasons of the urgent work which they may involve, be given immediate, priority consideration by the Committee, which should have a reserve fund at its disposal against such contingencies.

3. Before coming to a decision, the Committee shall carry out such studies and consultations as it deems necessary.

Article 22

Assistance granted by the World Heritage Committee may take the following forms:

- (a) studies concerning the artistic, scientific and technical problems raised by the protection, conservation, presentation and rehabilitation of the cultural and natural heritage, as defined in paragraphs 2 and 4 of Article 11 of this Convention;
- (b) provision of experts, technicians and skilled labour to ensure that the approved work is correctly carried out;
- (c) training of staff and specialists at all levels in the field of identification, protection, conservation, presentation and rehabilitation of the cultural and natural heritage;
- (d) supply of equipment which the State concerned does not possess or is not in a position to acquire;
- (e) low-interest or interest-free loans might be repayable on a long-term basis;
- (f) the granting, in exceptional cases and for special reasons, of non-repayable subsidies.

Article 23

The World Heritage Committee may also provide international assistance to national or regional centres for the training of staff and specialists at all levels in the field of identification, protection, conservation, presentation and rehabilitation of the cultural and natural heritage.

Article 24

International assistance on a large scale shall be preceded by detailed scientific, economic and technical studies. These studies shall draw upon the most advanced techniques for the protection, conservation, presentation and rehabilitation of the natural and cultural heritage and shall be consistent with the objectives of this Convention. The studies shall also seek means of making rational use of the resources available in the State concerned.

Article 25

As a general rule, only part of the cost of work necessary shall be borne by the international community. The contribution of the State benefiting from international assistance shall constitute a substantial share of the resources devoted to each programme or project, unless its resources do not permit this.

Article 26

The World Heritage Committee and the recipient State shall define in the agreement they conclude the conditions in which a programme or project for which international assistance under the terms of this Convention is provided, shall be carried out. It shall be the responsibility of the State receiving such international assistance to continue to protect, conserve and present the property so safeguarded, in observance of the conditions laid down by the agreement.

VI. EDUCATIONAL PROGRAMMES

Article 27

1. The States Parties to this Convention shall endeavour by all appropriate means, and in particular by educational and information programmes, to strengthen appreciation and respect by their peoples of the cultural and natural heritage defined in Articles 1 and 2 of the Convention.
2. They shall undertake to keep the public broadly informed of the dangers threatening this heritage and of activities carried on in pursuance of this Convention.

Article 28

States Parties to this Convention which receive international assistance under the Convention shall take appropriate measures to make known the importance of the property for which assistance has been received and the role played by such assistance.

VII. REPORTS

Article 29

1. The States Parties to this Convention shall, in the reports which they submit to the General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organizations on dates and in a manner to be determined by it, give information on the legislative and administrative provisions which they have adopted and other action

which they have taken for the application of this Convention, together with details of the experience acquired in this field.

2. These reports shall be brought to the attention of the World Heritage Committee.

3. The Committee shall submit a report on its activities at each of the ordinary sessions of the General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

VIII. FINAL CLAUSES

Article 30

This Convention is drawn up in Arabic, English, French, Russian and Spanish, the five texts being equally authoritative.

Article 31

1. This Convention shall be subject to ratification or acceptance by States members of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization in accordance with their respective constitutional procedures.

2. The instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

Article 32

1. This Convention shall be open to accession by all States not members of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization which are invited by the General Conference of the Organization to accede to it.

2. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

Article 33

This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the twentieth instrument of ratification, acceptance or accession, but only with respect to those States which have deposited their respective instruments of ratification, acceptance or accession on or before that date. It shall enter into force with respect to any other State three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance or accession.

Article 34

The following provisions shall apply to those States Parties to this Convention which have a federal or non-unitary constitutional system:

(a) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the legal jurisdiction of the federal or central legislative power, the obligations of the federal or central government shall be the same as for those States Parties which are not federal States;

(b) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the legal jurisdiction of individual constituent States, countries, provinces or cantons that are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal government shall inform the competent authorities of such States, countries, provinces or cantons of the said provisions, with its recommendation for their adoption.

Article 35

1. Each State Party to this Convention may denounce the Convention.

2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing, deposited with the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

3. The denunciation shall take effect twelve months after the receipt of the instrument of denunciation. It shall not affect the financial obligations of the denouncing State until the date on which the withdrawal takes effect.

Article 36

The Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization shall inform the States members of the Organization, the States not members of the Organization which are referred to in

Article 32, as well as the United Nations, of the deposit of all the instruments of ratification, acceptance, or accession provided for in Articles 31 or 32, and of the denunciations provided for in Article 35.

Article 37

1. This Convention may be revised by the General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. Any such decision shall, however, bind only the States which shall become Parties to the revising convention.

2. If the General Conference should adopt a new convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new convention otherwise provides, this Convention shall cease to be open to ratification, acceptance or accession as from the date on which the new revising convention enters into force.

Article 38

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

Done in Paris, this twenty-third day of November 1972, in two authentic copies bearing the signature of the President of the seventeenth session of the General Conference and of the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, and certified true copies of which shall be delivered to all the States referred to in Articles 31 and 32 as well as to the United Nations.

Õiend

Akti avaldamisandmed täiendatud, lisatud ingliskeelne tekst.